

PROLOGVS RVPERTI

IN LIBROS DE SANCTA TRINITATE

ET OPERIBVS EIVS.

HACIES Moyſi cūm vbiqꝫ ex collocutione Dei ſplendida ſit, & idcirco figuratiuſ cum vocibus ſenſum ſuum, qui per faciem intelligitur, velare oportuerit, tum verò

Psal. 44.
2. Cor. 5.

in creatione mundi tanti ſplendoris eſt, quantum ferre nequaquam potuiſſent vniuerſi filij Iſrael, niſi illum groſſiori textu literæ, quaſi pannis infantia obuoluſſet. Narrat enim nobis, in quantum homo ex prædicta Dei collocutione diſcere potuit, illam ineffabilem genituram filij Dei, de qua dicit ipſe Deus pater in Dauid, Eructauit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus ſcribæ velociter ſcribetis. Nihilominus & illos ſeptē ſpiritus Dei dinumerat, quos hodie miſos in omnem terram ſancta catholica nouit Eccleſia. Scilicet ſpiritum ſapientia, & intellectus, ſpiritum conſilij, & fortitudinis, ſpiritum ſcientiæ, & pietatis, & ſpiritum timoris Domini. Hæc ſine dubio ſi abſque velamine palam omnibus ſcripſiſſet, ſicut nunc vbiqꝫ in toto mundo prædicatum eſt, ex quo iam glorificato Jeſu & ſpiritu dato, reuelata facie gloriæ Domini ſpeculari licet profectò nimis cornutam faciem, nimium Dei ſplendorem impatientibus lipporum oculis obieciſſet. At ille velamen talis literæ, ſua faciei prudenter oppandit. Dixit Deus, fiat, & factum eſt. Septies dixit, & ſepties dictionis ſua bonitas ſibi complacuit, & ſeptimo die requieuit. Hoc talis literæ velamine ſubiecto inuenies illud quod ait, dixit Deus, fiat, hoc ipſum eſt, quod ait pater in Dauid: Eructauit cor meum verbum bonum, vel quod dixit Euangelista Ioannes de verbo, quod in principio Deus apud Deum erat, omnia per ipſum facta ſunt. Porrò ſeptem boni operis eius ſpecies, ſeptem dies dei ſunt. Quia videlicet propter bonitatem ſuam, quæ eſt ſeptiformis ſpiritus ſanctus, hoc verbum de corde ſuo pater genuit, quia ſepties dixit, & dicendo ſeptem opera valde bona fecit. Licet autē futura ſit octaua dies, nihilominus tamen, operis dei ſeptem ſunt dies, quia videlicet homo, cuius vniuerſalis reſurrectio dies octauus eſt, non in alia, ſed in ipſa qua conditus fuit ſpecie, reſurrecturus eſt.

Ioan. 1.

Horum dierum ſinguli ex veſpere conſtat & mane, quia profectò omne quod factum eſt, in verbo Dei erat antequam fieret. Nam quod factum eſt, inquit Euangelista, in ipſo, vita erat. Et veſpere quidem erat, cūm

adhuc quod factum eſt, ſolummodò vita eſſet in ipſo: quia videlicet latebat in ſecreto Dei luminosa faciendi hæc omnia poteſtas vel præſciētia. Tunc autem mane ſplendidū venit, quando hæc vita quæ in ipſo erat, in actum vel ſpecies rerum patenter eſſulſit. De his omnibus ſuis in locis plenius dicendum eſt.

Igitur adorandam ſanctę trinitatis gloriā, in hac peregrinatione quærentes, operū plus ſpeculum ſenſibus, noſtris ad mouemus, vt quia pro cōditione mortalitatis infirmos adhuc oculos in ſplendorem maięſtatis eius figere non valemus, ſaltem opera eius conuoluentes in lumine eius aliquantulo, ſine errore ambulemus. Eſt autem tripartitum eiusdem trinitatis opus, à conditione mundi, vſque ad finem eius. Primum eſt ab exortu primæ lucis, vſque ad lapſum primi hominis. Secundum, ab eodem lapſu primi hominis, vſque ad paſſionem ſecūdi hominis Jeſu Chriſti filij Dei. Tertium, à reſurrectione eius, vſque ad ſeculi conſummationem, id eſt generalem mortuorum reſurrectionem. Et primum quidem patris, ſecundum autem filij, tertium verò ſpiritus ſancti proprium opus eſt. Planè inſeparabilis trinitas, vnus deus, inſeparabiliter operatur. Veruntamen ſingulis horum, id eſt, patris & filij, & ſpiritus ſancti, ſicut perſona proprietas, ita & in perfectione mundi conſideranda eſt actio propria, videlicet vt patris creatio, filij redemptio, ſancti ſpiritus proprium ſit opus creaturæ inuouatio. Denique cūm pater per verbum omnia facit, & ſpiritus ſanctus ſuperferatur aquis, cooperantur quidem duæ perſonæ vni operanti, veruntamen ipſa verbi dictio, vel ſpiritus emiſio, propria patris actio eſt. Item cūm filius, id eſt, verbum patris, ad ſaluandum mundum ingreditur, pater quidem illud de corde ſuo eructat in vterū virginis, & ſpiritus ſanctus corpusculum illi de matre ſubſtantia compingit, & ſic duæ perſonæ cooperantur vni operanti: veruntamen ſola filij perſona eſt, quæ carne induitur, pariterque moritur. Nihilominus cūm ſpiritus ſanctus per eiusdem filij paſſionem in peccatorum remiſſionem datur, pater quidem vt ille procedat, viſcera ſua ſuper nos hæctenus iuſte cōſenta, miſericorditer laxat, & rediuius filius hominibus inſufflat, & ſic duæ perſonæ vni cooperantur: veruntamen propria ſpiritus ſancti perſona patris & filij donum vel gratia eſt, tota exornatio creaturæ rationalis eſt.

Trip. partitū opus trinitatis.

ERit itaque in honore patris, & filij, & ſpiritus ſancti, hoc opus tripartitum. **Pri-**
A **ma pars**